

אמנותם אינה יציבה. הכר ב-
עיקבות הזנחת חינוך!
האחראים למוסדות תורניים
רגילים לפטור את עצמם ב-
אמתלא כאילו אין היום מחנ-
כים, ואם כן, "מה לעשות". ו-
אנו נשאל: הטוענים כך: האם
זכר עשו פעם שאלת, וזככם אם
זאת לקיים מוסד תורני בלי
חינוך, ובפרט היום, שהנוער ש-
לנו גדל, כאמור, בנסיונות נז-
ראים? הגאון רשכבה"ג ר' חיים
עוזר גרונונסקי וצללה"ה הו-
ליט פעם ליסד ישיבה בעיר
ווילנה, אבל הוא אמר, שתחת
מחשבות צדקיונו להפיץ תורה
בזמנים יש להיטות את
בור בריות הרבים! (ס' דעת
חכמה ומוסר למרן הגה"ח ר'
יהושע ליוואוויץ, וו"ג עמ' רעד).
האם האחראים למוסדות תור-

מח החינוך מוטלים
רך לוקסוס: אם ישנו מחנך ב-
על שם המפאר את המוסד ו-
מושך תלמידים — נוחא. אך
מחנך שצריך עוד להתמחות ב-
עבודתו עד שיהי' "פירמה" ה-
מושכת תלמידים — אינו כ-
דאי...
והגענו למה שהגענו. צעירים
עושים מעשה זמרי ומבקשים
שכר כפנחס. ברור כשמש: אי-
לו הי' עומד החינוך בכל ה-
מוסדות התורניים על הגובה ה-
מחויב, לא היינו עדים למחזות
מופירים כאילו שאירעו בשב-
עות האחרונים. חשבון נפש זה
חייב להביא לידי התעוררות ח-
זקה, לטכס עצות ולהעמיד את
החינוך ליראת שמים אמיתית
על תילו בכל המוסדות התור-
ניים הפועלים בדורנו.